

ДЖЕНАРО

Брате Маффио, пъщо ми казва че пеще сто-
ришь добрѣ да вечеряшь тамъ.

МАФФИО

Ако ти ся случи злочестіе, безъ да бѣдя азъ
тамъ!

ДЖЕНАРО

Кой знае ако пеще ся окайвашь самъ дѣто
тя оставихъ тъзи вечеръ?

МАФФИО

Рѣшително да ся не раздѣлимъ. Да отстѣни
всѣкы единъ отъ настъ по пъщо си. Дойди тъзи
вечеръ съ мене у Негрони,utrъ заранъ ще трѣ-
гнемъ заедно. Склопявашь ли?

ДЖЕНАРО

Прочее, трѣба да ти прикажж причины-тѣ ко-
ито мя привуждаватъ да трѣгахъ колко-го могъ по
скоро. Ще да видишъ имамъ ли право.

(Говори пъщо на Маффио на ухото)

РУСТИГЕЛЛО, подъ балконъ-тъ, низко на д. Алф.

Да ся спуснемъ ли, Господарю?

ДОНЪ АЛФОНСЪ, низко

Чакай да видемъ край-тъ на този разговоръ.

МАФФИО, смѣшкомъ

Искашь ли да ти кажѫ, Дженаро? Извѣгащъ
си. Иниа въ тъзи работа нити угрова, нити цѣръ
за утрова. Люкреция тя люби, и е искала да тя
накара да вѣрвашъ че ти е избавила животъ-тъ,
съ намѣреніе че признателностъ-та ще ся промѣни
на любовъ. Херцогътъ е единъ простакъ, невѣзможенъ
нити да утравя, нити да убива. Освѣнъ туй